Pregaria.cat

Entrada

Una trucada molt esperada

Estàs esperant una trucada. Pendent del telèfon. Ha sonat dues vegades i no era la seva veu. Sembla que tothom s'hagi posat d'acord per telefonar-te precisament avui; menys la persona que més t'importa.

Penses que deu ser possible que hagi trucat mentre altres anaven allargant la conversa, i que per tant potser cregui que significa poc per a tu. Mil cabòries s'apilen en el teu cap, tot esperant el que el cor vol escoltar.

Espera que esperaràs... i el telèfon no ha sonat. Un mal humor immens va pujant, com la marea a l'atlàntic. Aviat les ones poden explotar a les roques, i la teva persona és capaç de convertir-se per moments en un ser profundament antipàtic. És clar, saps prou bé, que és una rucada; però, important!. Al menys en aquests moments.

Ara,... ara, torna a sonar. Corres... sí.. i una emoció immensa corre per les teves venes, tot palpita. Perdona, .. oh, no passa res. Realment no passa res quan el que esperem arriba. Tot ho donem per ben pagat si a la fi sona la veu.

La conversa ha estat llarguíssima. El compte pujarà molt. No importa. Amb quin bon humor s'ha acabat tot. Sembla que sí, que les coses no van malament. Respon al millor somni. Bona sort! Quina bona sort!

Pregunta't, si vols, com és possible que hagis canviat tant, de forma que abans de la trucada eres un ésser evitable, amb un humor desfet, cridaner i malcarat... i ara, esdevinguis admirable, fent favors a tothom i amb un altíssim nivell eufòric. Home, evident... abans no hi havia comunicació amb la persona que més m'interessava, i ara sí. Això és molt diferent. Hi ha comunicació, saps.

Perquè, doncs, et poses de tan mal humor quan et parlen de Déu. No hauràs penjat ja el telèfon, abans, sí abans, de la trucada ?.

(Ampliació: Lluc 18, 18-30)

- Encara et manca una cosa.
- Ven tot el que tens i reparteixo entre els pobres.
- Després, vine i segueix-me.
- Es posa tot trist perquè era molt ric.